

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 1 MARÇ DE 2024 | Número 241

PÀG. 3 | CARDENAL TOLENTINO

"Cal relançar una educació sentimental, cultural i espiritual del patrimoni"

PÀG. 16 | EDUCACIÓ

Les escoles garanteixen el dret a l'ensenyament religiós a Catalunya?

PÀG. 21 | 'LA PIETAT MEDITERRÀNIA'

L'escultura es converteix en una pregària pedagògica itinerant

PÀG. 23 | SANT ÀNGEL CUSTODI

Mor la darrera monja d'aquesta Congregació

PÀG. 25 | PAPA FRANCESC

"L'enveja, si no es controla, porta a l'odi de l'altre"

Octavi Vilà, nou bisbe de Girona | PÀG. 6

PÒRTIC

L'espera ha valgut la pena, almenys per Girona. Finalment, fra Octavi Vilà, abat de Poblet des de 2015, serà el nou bisbe de Girona. La diòcesi ha hagut d'esperar gairebé dos anys des de la mort del bisbe Francesc Pardo, però a canvi s'ha trobat amb el nomenament d'un dels principals actius de l'Església catalana, l'abat de Poblet.

SUMARI

3 Actualitat

Tolentino: "Cal relançar una educació sentimental, cultural i espiritual del patrimoni"

Una sorpresa en el mapa episcopal català: l'abat de Poblet, Octavi Vilà, nou bisbe de Girona"

Octavi Vilà, d'abat a bisbe de Girona: "M'ha costat una mica acceptar"

"El nomenament episcopal d'Octavi Vilà és una gran bona notícia per Girona"

De Puigdemont a Salvador Illa, les reaccions al nou bisbe de Girona

Les escoles garanteixen el dret a l'ensenyament religiós a Catalunya?

L'escultura 'La Pietat Mediterrània' de Lau Feliu es converteix en pregària pedagògica itinerant

Mor la darrera monja de la Congregació del Sant Àngel Custodi

25 Panoràmica

Papa Francesc: "L'enveja, si no es controla, porta a l'odi de l'altre"

27 Recull de premsa

28 La setmana a les xarxes

Foto: Catalonia Sacra

“Quan parlem de patrimoni cultural sovint no més parlem de patrimoni material. Hauríem de recuperar la raó per la qual ens interessem pel patrimoni, la raó per la qual ens fa obrir el cor i ens posa en contacte amb allò que dona sentit a la nostra vida”. Aquesta és l’afirmació amb la qual el cardenal **José Tolentino de Mendonça**, prefecte del Dicasteri de Cultura i Educació al Vaticà, ha iniciat la seva xerrada aquest dimecres 28 de febrer al Palau Macaya de Barcelona. El diàleg s’ha emmarcat dins la presentació de **l’Agenda 2024 de Catalunya Sacra**.

En un temps tecnificat, ha explicat el cardenal, el patrimoni cultural té dificultat per ressonar més enllà del que és material. Tolentino ha demanat aleshores una “educació sentimental, cultural i espiritual del patrimoni”, que l’ajudi a descodificar-lo i a apropar-lo a les noves generacions. “Una relació amb el patrimoni que hem cultivat durant segles i que sembla ara perduda”, ha reconegut. Fa falta, ha explicat, “un traspàs del llegat i pensar línies de continuïtat intergeneracional amb el patrimoni”.

Tolentino: “Cal relançar una educació sentimental, cultural i espiritual del patrimoni”

Les generacions actuals, afirma Tolentino, no se saben generades i es troben desorientades.

“Hi ha vertígen i crisi de vincles entre generacions”. Aquest fet “ens desconnecta del patrimoni del qual som hereus”, ha expressat.

És per això que el cardenal portuguès creu que necessitem transmissió i creativitat per arribar a les noves generacions, amb codis diferents. “No hem de témer un apropament afectiu del patrimoni, ha afirmat, ja que “fa falta sentir el patrimoni per habitar-lo”.

**“EL PATRIMONI ECLESIAL
ÉS UN SUPERVIVENT AL TEMPS”**

També ha dedicat part de la seva xerrada a valorar el pas del temps visible en el patrimoni eclesial, com un valor a preservar i no per amagar. “Nosaltres no tenim por de la vellesa, tampoc la del patrimoni; no amem les reformes noves per rejuvenir el patrimoni; el preservem intel·ligentment, sabent que sovint tenim més perdut que guanyat”.

El patrimoni eclesial, per a ell, “és un supervivent al temps”. Un patrimoni religiós, ha afirmat, que “pot parlar a tota la humanitat”, i que és un patrimoni viu que “acull, uneix i recorda”.

Els campanars, promoció del patrimoni immaterial i una nova marca a Urgell

La presentació de l'Agenda 2024 de Catalunya Sacra ha servit també per mostrar, per dotzè any consecutiu, el múscul patrimonial i cultural que té l'Església catòlica a casa nostra. A través d'una trentena d'activitats, des de l'1 de març i fins al 30 de novembre, Catalunya, però també Andorra i el País Valencià acolliran descobertes, festes, obres mestres i visites culturals.

S'estrena enguany i per primer cop la marca Urgèlia Sacra, que englobarà les activitats de Catalunya Sacra a Andorra, i com a eix central de la programació de l'Agenda es descobriren els campanars de diferents indrets. També destaca, i ja és marca de la casa, la promoció del patrimoni immaterial, amb elements festius, com

la missa de Barcelona, la processó de la Passió de Tortosa, el Ball del Sant Crist de Salomó, o el retaule de Sant Llorenç a Sant Feliu de Llobregat. **Damià Amorós**, coordinador de l'Agenda de Catalunya Sacra, ha recordat que el projecte “no és només l'agenda”. També compta amb la xarxa d'esglésies i la jornada de formació per a guies de patrimoni, “centrada enguany en el Barroc”.

Un projecte dels deu bisbats catalans que promou, ha explicat el bisbe de Lleida i responsable del projecte, **Salvador Giménez**, “l'immens llegat dels nostres avantpassats que vol dialogar amb el món actual”. Cal valorar i obrir camins en aquest àmbit, ha demanat Giménez, i cal també, ha recordat, “comptar amb més suport per humanitzar a través de l'obra feta per mans humanes”.

Barcelona a les entitats religioses centenàries: "Gràcies per mantenir viva la història de la ciutat"

Gràcies per contribuir a mantenir valors com la solidaritat, la justícia social, el respecte, la cultura o l'educació". Amb aquestes paraules ha agrait l'alcalde de Barcelona, **Jaume Collboni**, les 32 entitats centenàries que la ciutat ha distingit enguany. Entre aquestes, n'hi ha una desena que pertanyen a congregacions religioses o que provenen de l'àmbit eclesial. Collboni també ha destacat que "poques ciutats del món com Barcelona poden celebrar un acte com aquest".

AJUNTAMENT DE BARCELONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Nova concentració de dones creients per reclamar "ser protagonistes a l'Església"

El pròxim diumenge 3 de març a les 12 hores, Alcem la Veu, el col·lectiu de dones creients i feministes de Catalunya, tornarà a concentrar-se davant de la Catedral de Barcelona per demostrar que "prenen la iniciativa en la construcció d'una Església més fraterna". El col·lectiu vol reclamar deixar de ser "espectadores" i ser "protagonistes" i asseguruen que "no ens conformem amb els rols que la religió ens ha assignat". L'acte porta el lema de 'Ja no ens alimenten molles, compartim el pa sencer'.

ALCEM LA VEU | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Els esplais cristians es reuneixen a Montserrat per potenciar l'espiritualitat a les activitats de lleure

Prop de 100 monitors i monitores de més de 25 centres i clubs d'esplai federats al Moviment de Centres d'Esplais Cristians Catalans (MCECC) de la Fundació Pere Tarrés es van reunir el cap de setmana passat a Montserrat per celebrar la vuitena edició de la Nit dels Animadors i Animadores de la Fe. La trobada, organitzada sota el lema 'Aixeca't i contempla', va comptar amb l'assistència de monitors i monitores, responsables i animadors/es de la fe dels centres assistents.

FUNDACIÓ PERE TARRÉS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Una sorpresa en el mapa episcopal català: l'abat de Poblet, Octavi Vilà, nou bisbe de Girona

L'espera ha valgut la pena, almenys per Girona. Finalment, fra **Octavi Vilà**, abat de Poblet des de 2015, serà el nou bisbe de Girona. La diòcesi ha hagut d'esperar gairebé dos anys des de la **mort del bisbe Francesc Pardo**, però a canvi s'ha trobat amb el nomenament d'un dels principals actius de l'Església catalana, l'abat de Poblet. Potser l'abadia cistercenca és qui hi perd més amb aquest nomenament. També ha sorprès la decisió perquè feia gairebé 100 anys que no es nomenava un religiós com a bisbe a Catalunya. El darrer va ser **Joan Perelló**, mallorquí i membre dels missioners dels Sagrats Cors, escollit bisbe de Vic el 1927.

Vilà és un monjo amb vocació tardana. Nascut a Tarragona el 1961, va professar com a monjo encara no fa ni vint anys, el 2006. I quan va ser escollit abat de Poblet el 2015 feia pocs mesos que havia estat ordenat capellà. Nou anys després deixa aquesta responsabilitat per anar a Girona com a bisbe (de fet, per ser ordenat bisbe cal haver estat capellà almenys durant cinc anys).

Una persona dedicada professionalment a la història contemporània i la biblioteconomia,

que ingressa al monestir amb poc més de 40 anys, que l'escullen abat amb 55, i amb 63 anys el porten de bisbe de Girona. No és la trajectòria episcopal més habitual. El nomenament també ha representat deixar de banda una opció que havia estat sobre la taula: traslladar a Girona el bisbe de Vic, Romà Casanova. El que sí que caldrà ara és que la trentena de monjos que hi ha Poblet escullin un nou abat.

De la biblioteca al monestir

Octavi Vilà i Mayo és llicenciat en Geografia i Història (1984) i diplomad en Biblioteconomia i Documentació (1987) per la Universitat de Barcelona. També va fer dos postgraus, en Noves Tecnologies de la Informació per la Universitat Politècnica de Catalunya i en Gestió Cultural per la Universitat Pompeu Fabra. En ingressar al monestir cistercenc va iniciar els estudis teològics a la Facultat de Teologia de Catalunya, i es va especialitzar en Teologia Sistemàtica.

La vinculació del nou bisbe de Girona amb Poblet arrenca de molt abans de la vocació monàstica i per la relació que tenia ja de jove a través del seu pare amb un dels seus anteces-

sors, l'abat **Maur Esteva**. La seva vida professional va transcórrer entre arxius com a secretari i vicepresident de l'Arxiu Bibliogràfic de Santes Creus. Secretari de la Germandat de Poblet i del Patronat de Poblet, membre del Patronat Montserrat Tarradellas i Macià, i del primer consell de redacció de la revista Poblet, són algunes de les activitats que també el van vincular amb Poblet abans de fer-se monjo. Cap als 40 anys va tenir noves oportunitats de creixement laboral, però al mateix temps l'acompanyament espiritual de l'abat Esteva li va anar obrint la perspectiva de la vida monàstica. I va fer el pas.

Ja dins del monestir es va encarregar de la reedició de la imprescindible *Història de Poblet* del pare **Agustí Altisent**. L'arquebisbe **Joan Enric Vives** el va ordenar diaca el 2014 i un any després va ser ordenat capellà per l'arquebisbe **Jaume Pujol**.

Implicat en el país

Vilà ha estat l'abat que ha hagut d'afrontar les conseqüències de pandèmia en l'activitat cultural i religiosa en el monestir. Per exemple, la **reobertura de l'hostatgeria** o la represa de l'ac-

tivitat turística al monestir. Durant la seva etapa com abat també ha mantingut i **ha ampliat l'activitat cultural**, especialment amb la **vida musical vinculada a l'orgue** o als cicles de concerts de Jordi Savall. Interessat i estudiós del món de la comunicació i les noves tecnologies, una decisió que va prendre en ser escollit abat va ser obrir **un blog**, que ha mantingut actiu fins ara per explicar i difondre l'espiritualitat cistercenca.

Com a abat tampoc ha dubtat a implicar la comunitat en els reptes del país. Des del punt vista social va **obrir el monestir als refugiats d'Ucraïna** quan va esclatar la guerra. Diverses famílies **es van allotjar uns mesos a Poblet**.

I, ja en la celebració de la **benedicció com a abat**, va recordar el text d'Arrels Cristianes de Catalunya que "com l'Església encarnada en aquest poble dona fe de la realitat nacional de Catalunya". Posteriorment, s'ha referit en diverses entrevistes a la necessitat que l'Església estigui arrelada a la llengua i a la cultura catalana, i el setembre del 2017 es **va pronunciar amb l'abat de Montserrat** defensat "el respecte als drets individuals i als del nostre poble".

L'abat Vilà va ser un dels pocs mitrats catalans que va visitar els presos polítics a Madrid i quan eren a les presons catalanes. També ha mantingut una relació fluida amb els líders dels principals partits catalans.

Aquesta projecció de l'abadia de Poblet l'ha exercit sempre donant a conèixer el sentit de la vida religiosa i monàstica. "El món continua necessitant aquest tipus de vida en recerca de Déu", explicava en una [entrevista a Catalunya Religió](#) i destacava la radicalitat d'aquesta forma de vida.

"Sóc abat per a vosaltres, sóc monjo amb vosaltres", explicava el 2015 quan va ser escollit abat. El que no esperava era que la seva voluntat de continuar sent monjo de Poblet quedés truncada per un viatge inesperat a Girona.

En espera de nous bisbes catalans

El nomenament de Vilà aporta un nou bisbe nascut i format a Catalunya a la Conferència Episcopal Tarraconense. Però el mapa episcopal català continua pendent de les incògnites que el poden reorientar els pròxims anys.

Dels deu bisbats catalans, cinc tenen bisbes que han superat l'edat de jubilació o s'hi acosten. **Agustí Cortés** a Sant Feliu, **Salvador Jiménez** a Lleida o el cardenal **Joan Josep Omella** a Barcelona, ja han complert els 75 anys. El 2024 arriba a aquesta edat l'arquebisbe d'Urgell, **Joan-Enric Vives** -amb el no menys rellevant coprincipat d'Andorra-, i el 2025 **Salvador Cristau** de Terrassa.

El gironí **Joan Planellas** a Tarragona, el tortosí **Romà Casanova** a Vic, i sobretot el valencià

Francesc Conesa a Solsona, el barceloní **Sergi Gordo** a Tortosa, i ara el cistercenc Octavi Vilà, junts amb els dos auxiliars de Barcelona -**Javier Vilanova** i **David Abadías**- són els bisbes catalans als quals els queda més recorregut episcopal. Caldrà veure en pocs anys qui seran els seus companys de viatge. I si s'encerta tant com amb el nomenament d'Octavi Vilà, encara que perdem un monjo, del que tampoc anem sobrats.

Octavi Vilà, d'abat a bisbe de Girona: "M'ha costat una mica acceptar"

Un religiós de Tarragona que serà el bisbe de Girona, i un arquebisbe de Tarragona que era capellà de Girona. I els dos ben somrients. Així s'ha oficialitzat aquest dijous 29 de febrer al Monestir de Poblet l'elecció del seu abat **Octavi Vilà** com a bisbe de Girona.

L'anunci s'ha fet amb l'arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, que ho ha definit com "un gran nomenament per Girona i per tota l'Església catalana".

Octavi Vilà ha rebut amb responsabilitat el seu nou encàrrec. "M'ha costat una mica acceptar", ha reconegut en la roda de premsa des que li va comunicar el nunci el 5 de febrer. El motiu darrer per acceptar ha estat no poder rebutjar un nomenament del papa **Francesc**. "Vaig a Girona pobre i humil i amb ganes d'aprendre" i "conscient de les meves limitacions". Però també creu que pot aportar la singularitat de la vida contemplativa.

Ha reconegut que el temps que ha estat Girona sense bisbe ha estat massa llarg i que el procés "podria ser més transparent". Però davant dels dubtes que ha generat aquesta situació ha parlat de "la solidesa de l'Església de Girona".

Vilà se situa ara en “un temps per escoltar la diòcesi i tota la societat”. Creu que l'Església en temps difícils pot aportar esperança sempre que els cristians “visquem amb coherència la nostra fe”. “Una fe proposada i mai imposada”, ha dit. També s'ha referit al perfil de bisbe que demana el papa Francesc i des del que voldrà

guiar la seva acció “un bisbe és un home d'oració, pregària, anunci i comunió”.

Com ell mateix ha explicat, Octavi Vilà serà el quart abat de Poblet que és nomenat bisbe. Però la darrera vegada va ser el 1793, quan l'abat **Vázquez Varela** va ser escollit bisbe de Solsona.

També és el primer membre de la vida religiosa que és nomenat bisbe a Catalunya des del 1927. **En la presentació** ha fet també un breu balanç de la seva etapa de menys de 9 anys com abat. Ha destacat la restauració del Palau del Rei Martí i la necessitat d'afrontar moments difícils com la Covid o la “situació política complexa” en referència al 2017. “M'hauria agradat fer més coses, però fins aquí”, ha conclòs.

Un nou abat per Poblet

A partir del 21 d'abril, quan iniciarà el seu episcopat, li tocarà “fer més coses” a Girona. El monestir queda a partir d'ara amb **el prior Rafel Barrué ocupant de manera interina les seves funcions**. La vintena de monjos de la comunitat hauran d'escollir nou abat.

El nomenament ha coincidit amb una **visita oficial al Monestir del president de la Generalitat, Pere Aragonés**, que estava prevista de feia setmanes. Després de la presentació, l'abat ha rebut el president i han compartit el dinar amb la comunitat.

Fotografia: Bisbat de Girona.

“El nomenament episcopal d’Octavi Vilà és una gran bona notícia per Girona”

“Octavi Vilà és el bisbe adient per Girona”. Amb aquestes paraules l’administrador diocesà de Girona, **Lluís Suñer**, ha anunciat **el nomenament del nou bisbe de Girona** que s’ha fet públic aquest dijous al migdia. Per a qui ha estat el màxim responsable de la diòcesi durant la manca de bisbe els darrers dos anys, el nomenament episcopal de Vilà és “una gran bona notícia per Girona”.

Suñer ha descrit el nou bisbe de Girona com un home “proper i servicial”. N’ha destacat el seu esperit cistercenc d’*ora et labora*, prega i treba-

lla, i ha subratllat el seu vessant contemplatiu. “És un home que intenta trobar Déu a la vida de cada dia”, ha dit.

L’administrador diocesà de Girona s’ha mostrat agraït amb el papa Francesc pel nomenament. “És un agraïment ple d’il·lusió pel que ens espera i d’esperança”, hi ha afegit. També ha recordat que es tracta d’un nomenament que s’esperava des de feina dos anys i que, per aquest motiu, es rep “amb els braços i el cor obert”. “El necessitem”, ha dit de l’abat de Poblet assegurant que “serà una joia impressionant tenir-lo”.

“Ens ajudarà a caminar endavant, obrir-nos a l'Església, a la vida i a la societat”, ha conclòs.

Amb l'anunci, Lluís Suñer també ha destacat les paraules de l'abat de Poblet en ser presentat nou bisbe de Girona. Ha parlat del seu sentit d'humilitat, de la seva intenció de compartir la fe amb la diòcesi i de les seves paraules de caritat i amor.

“Ha valgut la pena esperar tant temps”

Preguntat pels mitjans de comunicació, l'administrador diocesà ha assegurat que el nomenament no havia costat tant de temps i que es tractava “d'un procediment normal”. També ha confirmat que desconeixia el nombre de ternes que s'havien fet prèviament a Vilà. Amb tot, ha remarcat: “Ha valgut la pena esperar i que ens hàgim hagut de sacrificar una mica més”. “Aquest temps també ha estat un temps de purificació per l'Església de Girona”, ha explicat.

A la roda de premsa de Suñer l'ha acompanyada la cancellera del bisbat de Girona **Maria Teresa Cebrià**, qui ha llegit la carta que el nunci

apostòlic, **Bernardito Auza**, va fer arribar a Suñer per informar-lo del nomenament de Vilà el dia 13 de febrer.

El nomenament de Vilà ha deixat també un moment divertit a Barcelona. Durant l'acte d'homenatge que l'Ateneu Universitari Sant Pacià de Barcelona feia a **Armand Puig**, l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal **Joan Josep Omella**, s'ha confós d'abat quan ha fet públic el nomenament. “El bisbe de Girona serà l'abat de Montserrat”, ha dit provocant les rialles i aplaudiments dels assistents. Omella ha rectificat de seguida i ha continuat amb l'acte programat.

De Puigdemont a Salvador Illa, les reaccions al nou bisbe de Girona

El nomenament de l'abat de Poblet, **Octavi Vilà**, com a **nou bisbe de Girona**, aquest dijous, ha enganxat per sorpresa a l'Església catalana i també al panorama polític del país. Alguns dels seus protagonistes, com **Carles Puigdemont** o **Salvador Illa**, han aprofitat les xarxes socials per fer arribar al nou bisbe de Girona i la seva diòcesi els seus missatges després la notícia. Són reaccions que s'uneixen a les que també han fet institucions eclesials com la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC) o la Unió de Religiosos de Catalunya (URC). Les recollim a continuació:

Carles Armengol
@carlesarmengol · Follow

Enhorabona en nom del Govern a @bisbatgirona i a Fra Octavi. Una coincidència casual m'ha permès felicitar-lo personalment avui mateix en acabar la roda de premsa de l'anunci.

Bisbat de Girona @bisbatgirona

CONFIRMACIÓ OFICIAL: Fra Octavi Vilà i Mayo, abat de Poblet, serà el nou bisbe de Girona. Nascut a Tarragona l'any 1961, és monjo cistercenc i abat del Monestir de Santa Maria de Poblet. Benvingut a la diòcesi!

**Fra Octavi Vilà i Mayo
NOU BISBE DE GIRONA**

4:27 PM · Feb 29, 2024

11 · Reply · Copy link

Read more on X

Ramon Espadaler
@Ramon_Espadaler · Follow

Desitgem a Fra Octavi Vilà i Mayo un camí fructífer com a nou pastor de la diòcesi de Girona.

Bisbat de Girona @bisbatgirona

CONFIRMACIÓ OFICIAL: Fra Octavi Vilà i Mayo, abat de Poblet, serà el nou bisbe de Girona. Nascut a Tarragona l'any 1961, és monjo cistercenc i abat del Monestir de Santa Maria de Poblet. Benvingut a la diòcesi!

**Fra Octavi Vilà i Mayo
NOU BISBE DE GIRONA**

12:58 PM · Feb 29, 2024 from Barcelona, Spain

18 · Reply · Copy link

Read more on X

Salvador Ila Roca
@salvadorila · Follow

La meua enhorabona a l'abat del Monestir de Poblet, Octavi Vilà, pel seu nomenament com a nou bisbe de Girona. Li desitjo molta sort i encerts en aquesta nova etapa que, estic convençut, assumeix amb una gran responsabilitat.

Bisbat de Girona @bisbatgirona

**Fra Octavi Vilà i Mayo
NOU BISBE DE GIRONA**

5:38 PM · Feb 29, 2024

64 · Reply · Copy link

Read 18 replies

Card. Juan José Omella
@OmellaCardenal · Follow

Felicito a fra Octavi Vilà pel seu nomenament com a bisbe de Girona. L'encomanem a sant Felu i sant Narcís.

També dono l'enhonorabona a l'Església que peregrina a Girona, que de ben segur acollirà el seu nou pastor amb els braços oberts.

Preguem per ell i la seva nova missió.

1:25 PM · Feb 29, 2024

41 · Reply · Copy link

Read 3 replies

Alcalde de Girona
@alcaldegi · Follow

Desitjo sort i encerts a fra Octavi Vilà, fins ara abat de Poblet, com a nou Bisbe de Girona. Espero que el seu bisbat destaquí per un compromís amb els valors progressistes, per la justícia social i en defensa de la llengua catalana.

4:01 PM · Feb 29, 2024

27 · Reply · Copy link

Read 2 replies

Unió de Religiosos de Catalunya
@ReligiososCat · Follow

Des de la Unió de Religiosos de Catalunya donem la més sincera enhorabona a l'abat del @MonestirPoblet, fra Octavi Vilà, pel recent nomenament com a bisbe de Girona. Li desitgem molt d'encert en aquesta nova etapa de servei episcopal.

3:04 PM · Feb 29, 2024

8 · Reply · Copy link

Read more on X

Més de 500 persones participen en la benedicció de l'alt relleu de sant Josepmaria i el beat Àlvar a Montserrat

“Sant Josepmaria i beat Àlvar, com a pelegrins de la Moreneta són una altra manera de presentar-los com a deixebles de Jesucrist que crearen un carisma vàlid pel creixement espiritual del Poble de Déu”. Aquestes són paraules de l'abat de Montserrat, **Manel Gasch**, en la Missa conventual celebrada a la basílica de Montserrat el 24 de febrer, abans de la inauguració de l'alt relleu representant sant Josepmaria i el beat Àlvar. Més de mig miler de persones van omplir la basílica per celebrar la inauguració de les escultures.

OPUS DEI | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Agustí Boadas: “El llibre sobre Francesc d'Assís fa bé al franciscanisme amb una mirada actual”

El franciscà **Agustí Boadas** ha presentat aquest dilluns a la tarda a la Llibreria Claret el seu nou llibre *Sant Francesc d'Assís o gairebé*. El llibre, publicat per l'Editorial Claret, “fa bé al franciscanisme amb la nostra mirada actual i present”, ha dit Boadas en l'acte a la llibreria dels missioners claretians. “El llibre intenta veure com podem accedir a la figura de sant Francesc”, ha dit l'autor de la nova publicació. Ell mateix ha destacat que la manera per accedir-hi és “a poc a poc, com una formigueta”.

CLARETIANES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Fundació Comtal celebra 30 anys “rescrivint el futur”

Davant les situacions de vulnerabilitat, les injustícies i la pobresa; només hi ha una opció: “Reescriure el futur”. I aquesta és la tasca de la Fundació Comtal segons el director general de l'**Associació Educativa Itaca** i conseller delegat d'Aigües de Barcelona, **Felipe Campos**, que ha intervingut aquest dijous durant l'acte d'aniversari de la fundació de La Salle. Han celebrat 30 anys amb un acte sota el lema '#30 anys Reescriuint Futur' que ha commemorat la seva trajectòria i ha reflexionat sobre el context social, educatiu i laboral que envolta la Fundació Comtal.

FUNDACIÓ COMTAL | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Fotografia: Canva.

Les escoles garanteixen el dret a l'ensenyament religiós a Catalunya?

Els mesos de febrer i de març són temps de jornades de portes obertes a escoles i instituts. Les famílies s'estudien amb deteniment els programes educatius i l'oferta curricular del centre. Entre les característiques que s'analitzen abans d'inscriure als fills i filles, a un lloc o a l'altre, es troba la qüestió de l'ensenyament religiós.

Sovint, es pensa que l'escola pública ha de ser laica. Més d'una vegada ha ressonat el lema: "Escola pública: laica, catalana i coeducadora". Així i tot, ara per ara, l'escola a Catalunya és aconfessional, però no laica. Sovint, també es creu que la majoria d'escoles concertades imparteixen religió catòlica, donades les comunitats religioses que les van fundar, i que en part, les sostenen.

El cert, però, és que si es rep finançament públic, sigui total o sigui parcial, i amb la llei a la mà, el centre educatiu ha de donar la possibilitat d'estudiar religió catòlica, religió jueva, religió evangèlica o religió islàmica. Ara bé, totes les escoles i instituts públics o concertats faciliten el coneixement d'aquesta opció? I, totes les famílies que voldrien estudiar alguna d'aquestes quatre religions són conscients d'aquest

dret i el reclamen? Sobre això, què responen les escoles, les famílies, les comunitats religioses, els sindicats de professors de religió i el Departament d'Ensenyament?

El full per sol·licitar ensenyament religiós

En principi, totes les escoles i instituts concertats o públics haurien de facilitar un **full de sol·licitud** a les famílies que matriculin els seus fills i filles al seu centre. Això és així perquè l'ensenyament religiós és un dret sostingut per diverses lleis: la Constitució del 1978, els acords de cooperació de 1992 o la llei orgànica d'educació de 2013.

Precisament aquesta informació s'ha recordat aquest mes en el **butlletí del Consell Evangèlic de Catalunya**. "L'assignatura de religió evangèlica és confessional, però està al servei de tota la societat, ja que és respectuós amb les altres creences. En cas que els fulls de sol·licitud no ofereixin aquesta opció, us preguem que ens ho comuniquem per poder intervenir. Recordeu que a les escoles públiques s'ha d'oferir la religió evangèlica, així com altres confessions, en tots els centres", afirmen en la comunicació.

Què diuen les escoles?

Elisenda Camí, directora de l'escola pública Pit Roig (Horta Guinardó) i membre de la **comunitat evangèlica Betlem de Barcelona**, afirma que tot i que és cert que existeix un formulari de sol·licitud per a educació religiosa, en la seva experiència, rares vegades es demana.

"Al llarg de la meua gestió com a directora, només una família ha consultat sobre la possibilitat de rebre educació religiosa a l'escola, em penso que aquest àmbit cada vegada més es delega al cercle familiar, i la majoria de les famílies opten per institucions educatives concertades, o privades, que sí que ofereixen aquesta opció, com l'escola Urgell", afirma Camí. I si fos el cas que la família no es pogués permetre el cost d'aquestes escoles?: "Llavors, amb freqüència, tenen prou amb la formació que s'imparteix en el seu centre de culte".

Josep A. Álvarez, director de l'**escola Urgell de Barcelona**, ho confirma: "Nosaltres som una escola concertada i fem religió evangèlica, de fet, la majoria de les famílies que venen a l'escola ho fan per una qüestió ideològica, per aquestes

famílies és important la religió i agraeixen tot el treball que es realitza en aquest sentit". Tanmateix, a l'escola adventista Urgell sí que faciliten el full de preinscripció del Consorci Educatiu de Barcelona, i les famílies poden demanar qualsevol de les religions reconegudes: jueva, evangèlica, catòlica o islàmica. "Però avui dia, tots els nostres alumnes cursen religió evangèlica", comptabilitza Álvarez.

Antje Grambow, professora de religió al **Col·legi Alemany d'Esplugues de Llobregat** (centre privat), explica que la religió que s'imparteix en aquest centre segueix el model que cada vegada més es dona en les escoles públiques alemanyes. "Sigui creient o no, l'alumne ha d'escollir entre estudiar ètica o religió ecumènica, és una formació més aviat històrica, cultural, que ens ajuda a entendre el perquè del nostre present", diu.

Les comunitats religioses com a lloc formatiu preferent

Grambow també és pastora a l'**Església Alemana a Barcelona**. Per això, pot observar, que en tocar qüestions que afecten més l'espiritualitat i la fe, les famílies confien en l'acompanyament

i servei dels centres de culte. També ho veu en el cas d'altres tradicions religioses, fora de la protestant: "A Catalunya, la religió s'aborda o es percep de forma diferent que a Alemanya, i potser és perquè cada país té la seva història, però hi ha una tendència a pensar que la religió en la seva globalitat, ja sigui la seva dimensió tradicional, cultural, o espiritual, s'hauria de quedar en l'àmbit privat". Certament, veiem exemples d'això mateix tant a la comunitat jueva com en la musulmana.

Des de la **Comunitat Israelita de Barcelona CIB. CAT** i des de la **Comunitat ATID**, expliquen que les famílies opten per enviar els fills i filles a l'escola privada **Hatikva**. "Aquí és on els pares i mares prefereixen inscriure els infants perquè estudiïn religió jueva, i sinó, assistiran a la sinagoga on comptaran amb la *Talmud Torá* on s'estudia el judaisme", descriu **Irene Muzás**, rabina de la comunitat ATID.

Ferran Piñeiro, membre del sindicat de professors de religió **JUNTS-SDRC**, i professor de religió a l'Institut Lluís Vives i Fort Pius (ambdós a Barcelona), descriu que hi ha famílies que tot i conèixer el seu dret a sol·licitar religió, no

ho fan perquè prefereixen acudir a les seves comunitats. Exemplifica: "Conec joves musulmans que opten per formar i treballar la seva dimensió religiosa i espiritual a les mesquites". El motiu és que, dins de la seva religió, hi ha "diverses branques, en el cas de la musulmana sunnites i xiïtes, però també hi ha diverses maneres de fer, de celebrar segons el país d'origen i no acaben de veure com un mateix professor de **religió islàmica** pot abraçar tota aquesta rica diversitat que té la comunitat a Catalunya".

Mohamed Halhoul, secretari general de l'associació cultural religiosa **Associació Consell Islàmic Cultural de Catalunya**, declara: "Ja portem cinc anys des que va començar la **prova pilot en religió islàmica**, i tot i estar contents amb els indicadors, la petició a les escoles és visiblement inferior al nombre de famílies musulmanes que tenen fills en edat d'escolarització". "Igualment, estem concentrats en el repte de poder formar professors i professores que puguin impartir religió islàmica i amb el nivell que correspon en llengua catalana", assegura. També confirma que moltes famílies acudeixen a les mesquites per treballar la seva fe i formar-se en les festes i cultes propis de la religió islàmica.

Però, "això, no pot substituir la matèria d'ensenyament religiós, ha de ser complementari".

Famílies sol·licitants

35 pares i mares, de la comunitat cristiana catòlica del **Casal Loiola**, escollits a l'atzar, responen negativament a la pregunta de si han rebut el full de sol·licitud per estudiar una religió o una altra. Alguns matricularan els seus infants a escoles públiques, altres a escoles a concertades, altres a privades, però cap ha vist aquest full en el moment de fer les preinscripcions o les inscripcions.

Aquesta mostra, mínima i anecdòtica de famílies barcelonines, confirma la preocupació que es dedueix del butlletí del Consell Evangèlic de Catalunya. "La gran majoria de les escoles no lliuren el full informatiu on s'obre aquesta possibilitat a les famílies que ho desitgin, no s'informa que si hi ha demanda d'estudiar religió jueva, catòlica, evangèlica o islàmica, l'escola ha de procurar un professor o professora, buscar una aula, i encabir les classes dintre de l'horari lectiu" explica **Josep Maria Martínez**, director del Consell Evangèlic de Catalunya (CEC).

No hi ha un nombre exacte de famílies sol·licitants perquè la demanda es tradueixi a realitat. Però “8 o 10 famílies sol·licitants podria ser un número orientatiu”, diu Martínez. A més, no ha de ser un número que correspongui a un curs concret. Pot ser un número que barregi diferents cursos. “Posem per cas, si hi ha 8 o 10 famílies que demanen que el seu fill o filla estudiï religió evangèlica, i aquests van a segon, tercer i quart de primària, doncs igualment s’hauria de fer”, observa el director de l’ensenyament religiós evangèlic al CEC.

Tanmateix, Piñeiro apunta que si bé és cert que sol·licitar l’estudi d’aquestes religions emparades per la llei sigui un dret, i que el full de sol·licitud existeix, també ho és que no està explícit enlloc que les escoles hagin de lliurar aquest formulari per defecte.

Què diuen els sindicats?

Piñeiro ho té clar: “Els sindicats no tenim capacitat negociadora en aquest camp, és una qüestió que toca més aviat a les famílies, a les escoles, a les comunitats religioses, però sí que sovint fem dues reflexions bàsiques sobre

aquest tema”. Reflexions que consideren l’educació integral dels infants i les condicions contractuals per a qualsevol professor de religió.

La primera idea que defensen des de JUNTS-SDRC, com a professorat de religió, és que s’ha de preveure el dret, que tot l’alumnat té, a rebre una formació integral, que no descuidi cap de les seves dimensions fonamentals.

En aquest sentit, la dimensió religiosa n’és una. “Per tant, creiem que s’hauria d’assegurar, no el dret de les famílies a poder escollir la religió del seu fill o filla, sinó més aviat el dret dels estudiants, dels nens i les nenes, dels nois i les noies, a poder tenir una formació integral, de qualitat, sense segregacions”, assegura Piñeiro.

En l’àmbit laboral, des de JUNTS-SDRC es defensa que si legalment hi ha aquesta possibilitat que siguin les famílies les que optin per la formació religiosa o no, s’ha d’assegurar que la contractació dels docents d’aquestes quatre religions tinguin els mateixos drets. “Que la matrícula depengui de l’opcionalitat de les famílies, no ha d’implacar unes condicions laborals negatives pel docent”, conclou Piñeiro.

Estadístiques del Departament d’Ensenyament

Segons les **estadístiques publicades durant el curs 2022 - 2023** pel Departament d’Ensenyament, en total hi havia 132.691 alumnes a Catalunya que estudiaven religió catòlica (dels quals 94.532 a l’escola privada -amb concert o sense- i 38.159 a l’escola pública), 134 religió jueva (dels quals 133 en escola privada - amb concert o sense- i 1 a l’escola pública), 419 religió evangèlica (150 a escola privada - amb concert o sense- i 269 a escola pública), 227 religió islàmica (96 en escola privada - amb concert o sense - i 131 a l’escola pública) en els cursos d’Educació Primària. En total, durant el curs passat va haver 915.006 alumnes matriculats a Educació Primària.

Si observem l’Educació Secundària, durant el curs passat, a Catalunya, en total va haver 96.437 que van estudiar religió catòlica (dels quals 76.626 en escola privada -amb concert o sense- i 19.811 a l’escola pública), 65 que van estudiar religió jueva (tots a l’escola privada), 195 religió evangèlica (115 a l’escola privada -amb concert o sense- i 80 a l’escola pública), 209 re-

ligió islàmica (tots a l'escola pública) en els cursos d'Educació Secundària. En total, durant el curs 2022 - 2023 hi va haver 689.130 alumnes matriculats a Educació Secundària.

En preguntar quina és la seva opinió sobre l'ensenyament religiós a les escoles, o sobre si el full de sol·licitud per estudiar religió catòlica, jue-

va, evangèlica o islàmica hauria de ser facilitat sempre per les escoles abans de la matriculació, el Departament d'Ensenyament no s'ha pronunciat. De moment.

La qüestió de l'educació religiosa a Catalunya planteja reptes en termes d'equitat, accés i diversitat educativa, requerint una reflexió con-

tinuada i accions concertades per part de les institucions educatives, les comunitats religioses i les autoritats pertinents.

LUCIA MONTOBBIO -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

**Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!**

**Com? Guardeu el número 693 715 339 a la llibreta
de contactes com a 'Llista Catalunya Religió'.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui ALTA i el vostre nom.**

Foto: Escultura i roll-up a la seu de la FECC

L'escultura 'La Pietat Mediterrània' de Lau Feliu es converteix en pregària pedagògica itinerant

La **Fundació Escola Cristiana de Catalunya**, a través de la seva àrea de Pastoral, ha generat un recurs pastoral itinerant per a totes les escoles i entitats que vulguin. A partir de l'escultura *La Pietat Mediterrània* de l'artista **Lau Feliu**, la FECC ha creat un roll-up amb contingut pedagògic, elaborat per l'artista **Goretti Pomé**, on es relaciona la imatge de l'escultura amb el sentit de *La Pietat* des d'una perspectiva pastoral. Una **pregària pedagògica itinerant** que servirà de recurs per a les escoles i institucions que vulguin demanar-la.

Una iniciativa que sorgeix de la pregària de la **17a Jornada de Pastoral Educativa** que es va celebrar fa uns dies a Barcelona. **Eloi Aran**, cap d'àrea d'identitat i missió de la FECC i encarregat de la pregària, explica que va intentar fer una pregària que tingués relació amb el contingut i els ponents de la jornada. En aquesta ocasió, participaven dues persones membres de Cristianisme i Justícia, i l'Eloi Aran va enllaçar ràpid el tema amb l'escultura d'en Lau Feliu.

“L'obra té un caràcter social clar”, afirma Aran, i és “una imatge explícita religiosa”, la Pietat, obra de Miquel Àngel que representa Maria

sostenent el seu fill Jesús. També, reconeix Aran, “perquè feia referència a la Creu, i als crucificats d’avui”, i alhora, matisa, “perquè es buscava una pregària més litúrgica i menys tecnològica”.

Una obra, *La Pietat Mediterrània*, que representa una mare que sosté el seu fill mort en braços a causa d’un naufragi en el Mar Mediterrani. L’obra, va estar exposada durant l’any 2022 en diferents espais i esglésies, i ara des de la FECC li han donat un nou impuls i utilitat. “Una petició clàssica dels professors de les escoles cap a la FECC és demanar recursos”, explica Eloi Aran.

Què passaria si a aquesta pregària de la Jornada li donessin un tomb més i la oferissin com a

recurs?, es van qüestionar des de la Fundació. “Igual que a la tradició de les capelletes itinerants, pot haver un objecte d’art que es proposa des de la FECC, i que al mateix temps va acompanyat d’una unitat didàctica que serveix com a recurs pastoral a les escoles”, afirma Aran. En comptes d’una maleta pedagògica, una estàtua pedagògica.

Alguna institució l’ha demanat ja per treballar el tema que fan sobre les migracions, però depèn de cada institució com adequa a la seva realitat la proposta que es fa des de l’Escola Cristiana. El procediment per demanar-ho és senzill. Hi ha un calendari de peticions de l’estàtua i des de Pastoral es va gestionant. “Es pot dir ja que ara la tenim a la sisena planta de l’Escola Cristiana; per Setmana Santa se’n va a la Pasqua de

les Avellanes; i després hi ha una escola que ha demanat tenir-la.

Quant de temps durarà això? Eloi Aran no ho sap. “Aquesta escultura dona molt de joc per tractar diferents temes. Això ja hi és, per qui ho vulgui demanar”. Que una Jornada de Pastoral, però, es converteixi en font de recursos, a banda dels tallers, “això no havia passat fins ara”. Trobar-te una estàtua com la del Lau Feliu, expressa Aran, “té un valor estètic, però et qüestiona, és un revulsiu que tracta l’estètic i l’artístic des d’un altre punt de vista”.

*La religiosa Josefina Bravo a la porta de la capella del vell Hospital de Puigcerdà
| www.algunsgoigs.blogspot.com*

Mor la darrera monja de la Congregació del Sant Àngel Custodi

La religiosa de les Germanes de la Caritat del Sant Àngel Custodi **Josefina Bravo** ha mort aquest dimarts 26 de febrer a Puigcerdà. Ella era la darrera monja d'aquesta congregació fundada l'any 1887 pel cardenal català **Salvador Casañas i Pagès**.

Aquesta congregació, que mai va ser gaire nombrosa, l'any 1975 estava formada per 12 religioses i l'any 1998, ja només tenia 7 germanes. Des de feia anys, Josefina Bravo n'era la darrera germana, un fet que pot considerar-se estrany i insòlit, ja que difícilment una congregació, entesa com a tal, pot estar formada per només un membre.

Amb la defunció de la germana Josefina Bravo desapareix el darrer testimoni d'una congregació històrica catalana dedicada a la cura dels malalts de l'Hospital de Puigcerdà i un dels darrers testimoniats de l'obra del seu fundador, el cardenal Casañas.

Els darrers anys i fins que la salut li ho va permetre, Josefina Bravo, entre altres tasques, tenia cura de la capella de l'antic Hospital de Puigcerdà.

Tres instituts religiosos nascuts al bisbat d'Urgell

El bisbat dels Pirineus ha vist néixer tres congregacions religioses dins la seva jurisdicció. El primer va ser el de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, fundades el 1859 per l'avui beata **Anna Maria Janer**. La congregació, estesa per tot el món, **manté la casa mare** al bell mig de la Seu d'Urgell i les seves germanes ofereixen una casa d'espiritualitat, atenció a l'Hospital de la Seu i gestionen el museu dedicat a la congregació. Les restes d'Anna Maria Janer reposen a la capella de la casa mare.

Sant **Josep Manyanet** fundaria el 1864 la Congregació dels Fills de la Sagrada Família. La casa natal de l'avui sant trempolí, al bell mig de la capital del Pallars Jussà, està museïtzada i pot visitar-se lliurement. Aquesta congregació masculina, principalment dedicada a la tasca educativa, té escoles en diversos països, i diversos centres educatius a casa nostra. L'any 1887, el bisbe Salvador Casañas i Pagès va celebrar una solemne funció religiosa que instituïa la Congregació de les Germanes de la caritat sota la invocació del Sant Àngel Custodi. Aquestes religioses tindrien la missió específica de l'as-

sistència i cura dels malalts de l'Hospital de Puigcerdà. Per això, l'antic hospital de Puigcerdà té la capella dedicada al Sant Àngel custodi. Des de llavors i fins a la defunció de Josefina Bravo, les monges han tingut una relació intrínseca amb Puigcerdà i els seus malalts.

La fi d'una congregació i el tancament de comunitats

Mensualment, es produeixen tancaments de comunitats religioses que principalment per motius d'edat dels seus membres i per manca de noves vocacions, els governs decideixen d'agrupar els religiosos en comunitats més nombroses que garanteixin una bona atenció dels més grans i una vida més comunitària. D'una manera similar succeeix amb els monestirs, si bé tenen una major independència i autonomia, quan un monestir es tanca en no arribar al mínim de 5 religiosos, sovint la comunitat ha de fusionar-se amb un altre monestir, i succeeix un fet similar a la fi d'una Congregació religiosa, que és l'extinció del monestir. El principal fet diferencial es deu que el tancament d'una comunitat no té la mateixa transcendència jurídica ni històrica que la fi d'una Congregació, ja que aquesta darrera comporta que deixa d'existir totalment.

El cardenal Casañas, més que un carrer

Nascut a Barcelona l'any 1834, va ser durant vint anys rector de l'església de Santa Maria del Pi. L'any 1880 va prendre possessió com a bisbe d'Urgell, substituint al bisbe **Josep Caixal** que vivia exiliat a Roma a causa de les guerres carlines. Com a copríncep d'Andorra, va defensar la singularitat cultural catalana i la independència del Principat davant les previsions annexionistes de França. Creat cardenal el 1895, l'any 1901 va esdevenir bisbe de Barcelona on impulsaria la creació de la parròquia -avui basílica- de **Sant Josep Oriol** al bell mig de l'Eixample.

La nit de Nadal 1905 va patir un intent d'assassinat anarquista al claustre de la catedral de Barcelona, del que en va sortir gairebé il·lès. Salvador Casañas va donar suport a la Solidaritat catalana de 1906 i va ser un dels impulsors del catalanisme catòlic. Va ser senador reial per la Província eclesiàstica de Tarragona i té dedicat un carrer al costat de l'església del Pi. Va morir a Barcelona l'any 1908.

Foto: Vatican News.

Papa Francesc: “L'enveja, si no es controla, porta a l'odi de l'altre”

PAPA FRANCESC
A LES HOMILIES DEL PAPA FRANCESC

Encara una mica refredat, el papa **Francesc** no ha pogut pronunciar aquest dimecres l'habitual audiència general com ho fa sempre. A causa de la grip que pateix des de fa uns dies, el pontífex ha estat present a l'audiència, però la seva lectura l'ha fet **Filippo Ciampantelli**, oficial de la Secretaria d'Estat del Vaticà. La reproduïm a continuació:

Catequesi. Els vicis i les virtuts.

9. L'enveja i la vanaglòria

Avui examinem dos pecats capitals que trobem en les grans llistes que ens ha deixat la tradició espiritual: l'enveja i la vanaglòria.

Comencem per l'enveja. Si llegim la Sagrada Escripura (cf. Gen 4), ella se'ns presenta com un dels vicis més antics: l'odi de Caïn cap a Abel es desferma quan s'adona que els sacrificis del seu germà són agradables a Déu. Caïn era el primogènit d'Adam i d'Eva i havia pres la part més gran de l'herència paterna; malgrat tot, n'hi ha prou que Abel, el germà petit, tingui èxit en una petita empresa, perquè Caïn s'ofusqui. La cara de l'envejós és sempre trista: la mirada és abaixada, sembla que contínuament miri el terra, però realment no veu res, perquè la ment està ocupada amb pensaments plens de malícia. L'enveja, si no es controla, porta a l'odi de l'altre. Abel serà assassinat a mans de Caïn, que no podia suportar la felicitat del seu germà. L'en-

veja és un mal estudiat no només en el context cristià: ha cridat l'atenció de filòsofs i savis de totes les cultures. A la seva base hi ha una relació d'odi i amor: es vol el mal de l'altre, però secretament es vol ser com ell. L'altre és la manifestació del que voldríem ser i que en realitat no som. La seva sort ens sembla una injustícia: segurament - pensem - nosaltres hauríem merescut molt més els seus èxits o la seva bona sort!

A l'arrel d'aquest vici hi ha una falsa idea de Déu: no s'accepta que Déu tingui les seves pròpies "matemàtiques", diferents de les nostres. Per exemple, en la paràbola de Jesús sobre els treballadors cridats per l'amo per anar a la vinya a diferents hores del dia, els de la primera hora creuen que tenen dret a un sou més gran que els que han arribat els últims; però l'amor dona a tots la mateixa paga, i diu: «No puc fer el que vull amb el que és meu? O és que tens enveja perquè soc generós?» (Mt 20,15). Ens agradaria imposar a Déu la nostra lògica egoista, en lloc de la lògica de Déu que és l'amor. Els bens que Ell ens dona estan fets per a ser compartits. Per això Sant Pau exhorta els cristians: «Estimeu-vos afectuosament com a germans, avanceu-vos a honorar-vos els uns als altres» (Rm 12,10). Aquí teniu el remei per a l'enveja!

I passem al segon vici que estem examinant avui: la vanaglòria. Va de bracet amb el dimoni de l'enveja, i aquests dos vicis junts són propis d'una persona que aspira a ser el centre del món, lliure d'explotar-ho tot i tothom, objecte de tota lloança i de tot amor. La vanaglòria és una autoestima inflada i sense fonament. El vanagloriós posseeix un "jo" molt fort: no té empatia i no s'adona que hi ha altres persones al món a més d'ell. Les seves relacions són sempre instrumentals, caracteritzades per l'opressió dels altres. La seva persona, les seves empreses, els seus èxits s'han de mostrar sempre a tothom: és un perenne captaire d'atenció. I si alguna vegada les seves qualitats no són reconegudes, aleshores s'enrabia ferotgement. Els altres són injustos, no entenen res, no estan a l'altura. En els seus escrits Evagri Pòntic descriu l'amarga història d'un monjo colpejat per la vanaglòria. Passa que, després dels primers èxits en la vida espiritual, se sent ja com un que ha arribat al cim, i aleshores es precipita en el món per rebre'n els elogis. Però no entén que es troba només a l'inici del camí espiritual, i que s'hi amaga una temptació que aviat el farà caure. Per guarir el vanagloriós, els mestres espirituals no suggereixen molts remeis. Perquè al fons el mal de la vanitat té el remei en ella mateixa:

els elogis que el vanagloriós esperava collir al món aviat se li giraran en contra. I quantes persones, enganyades per una falsa imatge d'elles mateixes, cauen després en pecats dels quals ben aviat s'averonyiran!

La instrucció més bella per vèncer la vanaglòria la podem trobar en el testimoni de Sant Pau. L'Apòstol sempre havia d'enfrontar-se amb un defecte que no podia vèncer mai. Tres vegades va demanar al Senyor que l'alliberés d'aquell turment, però finalment Jesús li va respondre: «En tens prou amb la meva gràcia; la força es manifesta plenament en la feblesa». A partir d'aquell dia, Pau va ser alliberat. I la seva conclusió hauria de ser també la nostra: «Em gloriaré sobretot de les meves febleses, perquè reposi sobre meu el poder de Crist» (2 Cor 12,9).

Traducció: Josep M. Torrents.

Els arqueòlegs eleven de 300 a 1.300 els altars prehistòrics localitzats a la península Ibèrica
DS, 24/02/2024 | EL PAÍS

El pregó de Setmana Santa de Balaguer reivindica la tradició
DL, 26/02/2024 | LA MAÑANA

La Comissió de Patrimoni del bisbat de Lleida reparteix més de 100.000 euros en reparacions a parròquies
DT, 27/02/2024 | BISBAT DE LLEIDA

Un atemptat terrorista contra una mesquita deixa almenys 14 morts a Burkina Faso
DT, 27/02/2024 | EL PERIÓDICO

Localitzat un terra de fa 900 anys a l'església d'Aiguafreda de Dalt
DC, 21/02/2024 | EL 9 NOU

Sor Lucía presenta a Barcelona les seves "memòries" d'Ucraïna
DJ, 29/02/2024 | REGIÓ 7

L'arquebisbe de Toledo reprèn dos capellans per "resar molt pel Papa perquè pugui anar al cel com més aviat millor"
DV, 01/03/2024 | EL PAÍS

El bisbat d'Urgell estudiarà si pot donar continuïtat a les monges de Puigcerdà
DV, 01/03/2024 | REGIÓ 7

28 | LA SETMANA A LES XARXES

Jesuites Catalunya
@jesuitescat

Més d'un centenar de caps d'estudis i directors/es pedagògics dels centres educatius de la Companyia de Jesús a Espanya van participar a la Trobada pedagògica d'@educsi

educacionjesuitas.org
Encuentro Pedagógico: marco legal para formar hombres y mujeres para los demás

10:04 · 01 de març 24 · 77 Visualitzacions

La Sagrada Família
@sagradafamilia

CAT. El terminal de la torre de la Mare de Déu té tres parts: La corona, feta de pedra i de 6 metres d'alçària, suporta dotze estrelles de forja. Les estrelles rodegen la part inferior del terminal de forma ascendent. El fust correspon a la part del mig del terminal i fa 18 metres d'alçària. Definit per la geometria d'un hiperboloide, acaba en tres braços que sostenen l'estrella. Tot a la seva superfície exterior és de trencadís de tons blancs i blaus. L'estrella, l'estel del matí, fa 7,5 metres de diàmetre i té un total de dotze puntes. Totes les cares són de vidre texturat i està il·luminada des de dins.

15:11 · 27 de febr. 24 · 14,2K Visualitzacions

Institut de Recerca S...
@IRSJD.info

Avui el @sjdbarcelona_ca i l'@IRSJD_Info han posat la primera pedra del nou edifici monogràfic dedicat a la #recerca i l'assistència de les #malaltiesrarses #29F #DiaMundialMalaltiesMinoritaries

Notícia completa

irsjd.org
S'inicia la construcció d'un centre monogràfic dedicat a la recerca i l'assistència de les mala...

12:59 · 29 de febr. 24 · 983 Visualitzacions

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Gaudir de l'important temps de lleure i ciutadania global. En un món connectat, valorem més que mai el temps lliure i la nostra connexió global. Vols formar part de la família #marista? #Maristesetsacasa #pereducarcalestimar

11:39 · 01 de març 24 · 101 Visualitzacions

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres

Els @esplaisMCECC de la @Fundperetarres s'han reunit aquest cap de setmana a #Montserrat per potenciar l'#espiritualitat a les activitats de lleure educatiu en l'anomenada Nit dels Animadors i Animadores de la Fe; tot plegat, a la #natura.

catalunyareligio.cat
Els esplais cristians es reuneixen a Montserrat per potenciar l'espiritualitat a les activitats d...

12:05 · 26 de febr. 24 · 202 Visualitzacions

Monestir de Poblet
@MonestirPoblet

Després de la notícia del nou nomenament de l'abat, Octavi Vilà, com a nou bisbe de Girona. L'abat ha rebut la visita del M. Hble. Sr. Pere Aragonès, President de la Generalitat de Catalunya.

14:16 · 29 de febr. 24 · 1.576 Visualitzacions

FECC
@FeccComunicacio

Celebrant els 200 anys de presència Vedruna a Catalunya i 162 al barri de Gràcia. La iniciativa social deixant petjada educativa de qualitat @VedrunaCat @VedrunaGracia

15:49 · 29 de febr. 24 · 204 Visualitzacions

Vedruna Catalunya Educació
@VedrunaCat

"A les escoles Vedruna volem que la pastoral sigui motor de canvi", explica Miquel Codina, membre dels equips de pastoral de l'escola @vedrunabalaguer i de la Fundació Vedruna Catalunya Educació catalunyareligio.cat/ca/escoles-ved...

8:07 · 29 de febr. 24 · 167 Visualitzacions

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

L'educador de les #escolesFEDAC @davidbernaltbn converteix la seva passió i experiència docent amb els jocs de taula com a eina educativa en un article per al n. 334 (febrer 2024) de la #revistaAula.

Descarrega-te'! grao.cat/revistes/revis...

@editorialgrao #gamificació

18:43 · 26 de febr. 24 · 233 Visualitzacions

Llibreria Claret
@LlibreriaClaret

Comença la presentació 'Sant Francesc d'Assís o gairebé' a la Llibreria Claret, amb Agustí Boadas i Josep Maria Esquirol. T'hi esperem!

18:44 · 26 de febr. 24 · 46 Visualitzacions

Abadia de Montserrat
@montserratinfo

Diumenge, jornada de portes obertes a l'Escolania de Montserrat

13:17 · 01 de març 24 des de Col·lbató, Espanya · 102 Visualitzacions

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Glòria Barrete Vélez. **Redacció:** Roger Vilaclara, Anna Guimerà, Aina Argueta i Jordi Llisteri. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Valentina Laferrara, Xavier Momba, Lucía Montobbio, Laura Mor, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Víctor Cullell, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, M. Mercè Sardà, Noemí Ubach i Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

Auditat per:

Amb el suport de:

